

РЕШЕНИЕ

№ 3587

гр. Пловдив, 02.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, V ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и седми октомври през две хиляди двадесет и
втора година в следния състав:

Председател: Дафина Н. Арабаджиева

при участието на секретаря Габриела Пл. Йорданова
като разгледа докладваното от Дафина Н. Арабаджиева Гражданско дело №
20225330100180 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба от „Водоснабдяване и
канализация” ЕООД – гр. Пловдив, срещу Р. А. М., с която са предявени обективно,
кумулятивно съединени установителни иски с правно основание чл. 422 ГПК, вр. чл. 415
ГПК, вр. чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД, вр. чл. 203 Закон за водите, вр. чл. 198, ал. 1 Закон за
водите и чл. 86 ЗЗД.

В исковата молба се твърди, че ответникът е потребител на ВиК услуги по смисъла на
ЗРВКУ и за периода ***** г. – ***** г., в качеството си на собственик и ползвател на
водоснабдения недвижим имот, находящ се в гр. *****, имал задължения
към ищеца за предоставени услуги по доставка на питейна вода и отвеждане на канална
вода в размер на 733,82 лева. За потребените количества вода били издадени съответни
фактури, подробно описани в исковата молба с посочена дата на издаване, дължима сума и
период. Абонатът дължал и мораторна лихва върху главницата от 733,82 лева, в размер на
75,08 лева за периода ***** г. – ***** г. Ответникът фигурирал в базата данни на
оператора като потребител с № *****, а отношенията между дружеството и
потребителите се уреждали от публично известни Общи условия. Потребеното количество
предоставени ВиК услуги за процесния период било определено по чл. 25, ал. 8 и чл. 23, ал.
5 от Общите условия на ищцовото дружество, действащи за процесния период (при
условията на липсващо измервателно средство). Сочи се, че задължение за потребителя,
произтичащо от Общите условия, е да монтира в имота си годно измервателно устройство.
Предвид липсата на такова се начислявали количества вода съгласно Общите условия, като

в настоящия случай било начислявано количество вода за двама обитатели по 5 куб.м или общо 10 куб.м. Предвид неизпълнение на задължението за погасяване на горепосочените суми, ищецът се снабдил със Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК № ***** г. по ч. гр. д. № ***** г. по описа на Районен съд – Пловдив, XIX граждански състав, връчена при условията на чл. 47, ал. 5 ГПК, поради което за ищеца се породил правен интерес да предяви настоящите иски претенции. Моли исковите да бъдат уважени в цялост, ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда – 27.09.2021 г., до окончателното изплащане. Претендират се разноските за заповедното и настоящото производство.

В срока по чл. 131 ГПК не е постъпил писмен отговор от ответника.

Ответникът е редовно призован и за първото съдебно заседание, но нито лично, нито негов представител се е явил, нито е направено искане делото да се гледа в негово отсъствие.

Същевременно ищецът, чрез пълномощника си, изрично е поискал на основание чл.238, ал.1 ГПК да бъде постановено неprisъствено решение срещу него.

Съдът намира, че всички предпоставки за постановяване на неprisъствено решение са налице. Ответникът не е депозирал писмен отговор на исковата молба в срока по чл.131, ал.1 ГПК, не изпраща представител в първото по делото заседание, редовно призован, и не е направил искане делото да се разглежда в негово отсъствие. От приложените към исковата молба писмени доказателства и от приетите в първото по делото съдебно заседание може да се направи извод, че ответникът има качеството потребител на имота през процесния период и съответно може да се направи извод за вероятна основателност на исковите претенции.

Ето защо следва да се постанови решение по реда на чл.238 ГПК, с което предявените иски да се уважат изцяло.

На основание чл. 78, ал.1 ГПК в полза на ищеца следва да се присъдят направените по делото разноси в настоящото исково производство в размер на 75 лв. – държавна такса и в заповедното производство в размер от 75 лв., от които 25 лв.- държавната такса и 50 лв. – юрисконсултско възнаграждение. Процесуалният представител на ищеца изрично се е отказал от искането си за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в исковото производство.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че Р. А. М., ЕГН *****, с адрес за призоваване: гр. *****, дължи на „Водоснабдяване и канализация” ЕООД- гр. Пловдив, ЕИК: 115010670, със седалище и адрес на управление: град Пловдив, бул. „Шести септември” № 250 сумата от 733,82 лв.- главница, представляваща дължима сума за услуги по доставка на питейна вода и отвеждане на канална вода за периода от ***** г. до ***** г., ведно

със законна лихва върху главницата за периода от 27.09.2021 г. до окончателното ѝ изплащане и сумата от 75,08 лв.- обезщетение за забава за периода от 28.02.2019 г. - 31.08.2021 г., за които суми е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. №***** г. по описа на ПРС.

ОСЪЖДА Р. А. М., ЕГН *****, с адрес за призоваване: гр. ***** да заплати на „Водоснабдяване и канализация” ЕООД- гр. Пловдив, ЕИК: 115010670, със седалище и адрес на управление: град Пловдив, бул. „Шести септември” № 250 разноси, както следва: сумата от 75 лв.- разноси по гр.д. № 180/2022 г. по описа на ПРС и сумата от 75 лв.- разноси по ч.гр.д.№***** г. по описа на ПРС, от които сумата от 25 лв.- държавна такса и 50 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно, като ответникът може да търси защита по реда на чл.240 ГПК пред ПОС в едномесечен срок от връчването му.

Препис от решението да се връчи на страните по делото.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____/п/ _____